

Van felle lichtbol tot dromerig wolkje

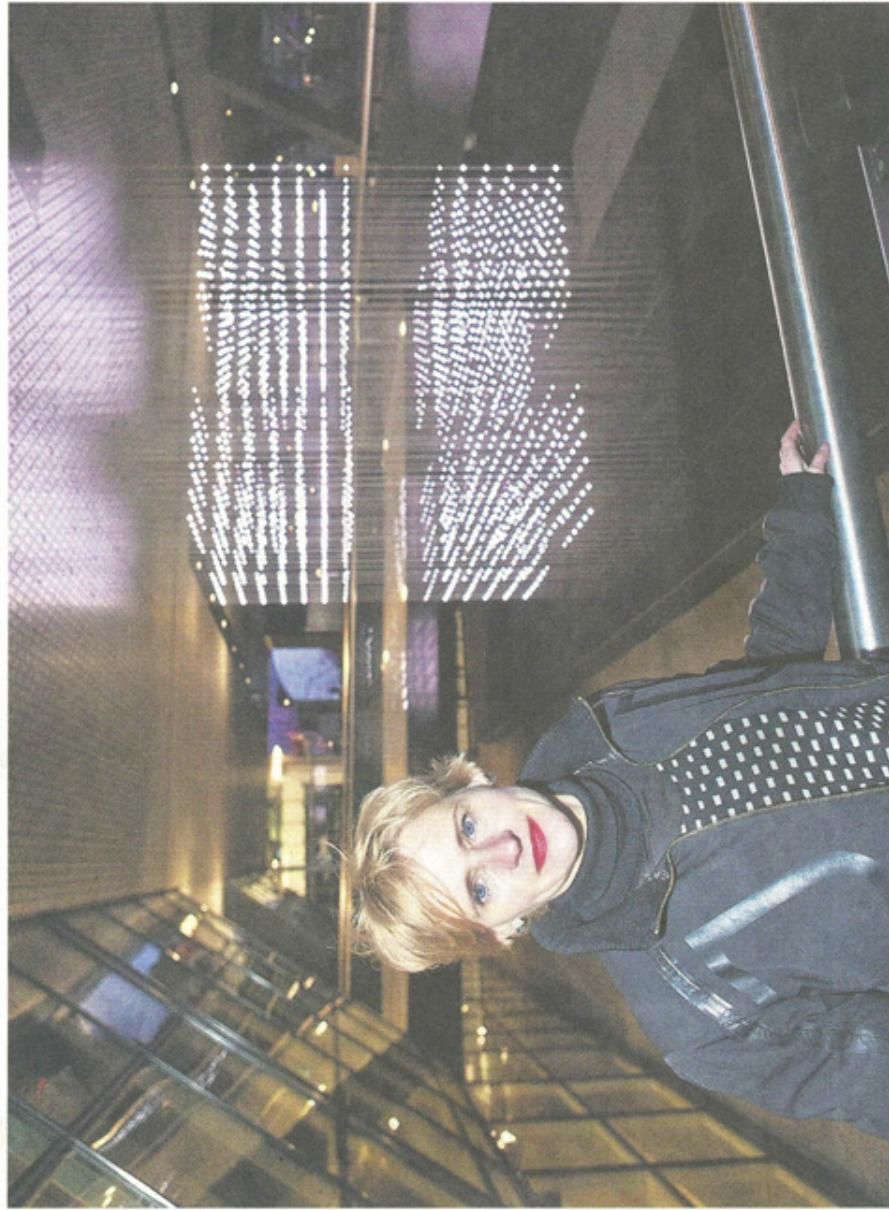
Onlangs verscheen *Singing in the dark*, een publicatie over het 25-jarig oeuvre van kunstenares Giny Vos. Ze brengt met haar bewegende lichtinstallaties poëzie in de openbare ruimte.

JOOST ZONNEVELD

Onder de door Benthem Crouwel Architecten ontworpen nieuwbouw van de RAI die over de straat hangt, lopen groepjes mensen van een modebeurs naar het station. Ook al houdt niet iedereen in, niemand kan het fonkelende en bewegijke lichtkunstwerk van Giny Vos ontgaan.

Kristalpalet is het meest recente werk dat Vos (1959) in Amsterdam maakte en bestaat uit strak gespannen draden die van het plafond boven de straat, tot een verdieping onder het maaiveld doorlopen. Aan de draden zitten ruim vijftig led's waarmee Vos verschillende combinaties van abstractie en herkenbare objecten tevoorschijn tovert.

Vos speelt met de computergebruikte installatie van brandende en gedooide lichtjes, die zich na ongeveer een uur herhaalt, een afwisselend spel van dromerige beweging en geometrische duidelijkheid. Een vierkant blijkt ineens een doos te zijn en als die langzaam openklapt, ontstaat een felle lichtbol die vervolgens verschroompt tot een dromerig wolkje dat door de ruimte lijkt te zweven. Even later lijkt een groot vlak als een muur

Giny Vos bij *Kristalpalet*. Ze maakt in haar werk duidelijk wat op een specifieke plek gebeurt, om daar meteen ook een draai aan te geven.

FOTO MAARTEN BANT

naar voren te vallen. In 3D doen in een herkenbare objecten op een stoel en een tikkende klok. Of een enorme vrouwenschoen met een hoge hak die ronddraait en door de lampjes priut uit diamanten lijkt te bestaan.

Kristalpalet verwijst naar het Londense Crystal Palace, het eerste volledig uit glas opgetrokken gebouw ter wereld dat filosoof Peter Sloterdijk als het beginpunt van het hedendaagse, wereldwijde kapitalisme beschouwt. De herkenbare objecten die in *Kristalpalet* verschijnen, verwijzen naar de producten die tijdens de beurzen in de RAI worden uitgestald en tegelijkertijd maken Vos de betrekkelijkheid van onze consumptiefdrang duidelijk. Die tikkende klokken en die rondraaiende lampjes lijken een duidelijke verwijzing.

In het donker wisselen associatieve woordenneksen elkaar in enorme lichtletters af. Zo zijn kreten als 'zout hè', 'kh + Otto', '10 gram nat' of 'Wild West' te lezen – woorden die verwijzen naar de locatie van het gebouw en het largon van de gebruikers: stratietrainers, groenebedrijvers en de medewerkers van de gladhedenbeschrijving. Intrigerend voor passende treinreizigers.

De laatste jaren werkt Vos vooral met lichtbeelderen. Daarbij zet ze de lijn voort van het werk *Körper in Körper* dat Vos voor SportPlaza Mercator maakte. Daardoor Ton Venhoeven ontworpen gebouw oogt door de begroeiing op het dak en de grillige muren als een groot. Het inspireerde Vos tot het creëren van eigenlijke 'grotschilderingen als onderdeel van onze hedendaagse mythologie. In het zwembad bewegen opzwemmende en verdwijnende lichtprojecties van onder andere bruggen en afbeeldingen uit sciencefictionfilms over de muren en de vloer. Een paar jaar geleden maakte Vos vlak bij Kristalpalet nog een lichtkunstwerk aan de Zuidas. Met White noise veranderde Vos de KPN-toren in een kunstwerk dat met lichtexplosies en vallende meteorieten in korte tijd het spektakel van het heelal samenbrengt. Vos: 'de toren was nogal anoniem, gaf geen duidelijk signaal af, zoals bijvoorbeeld de Westertoren zijn carillon heeft. Bijna al onze communicatie verloopt via het heulaan ik vind het daarom passend om het belang van die telecommunicatiotoevoer op deze manier zichtbaar te maken.'

Giny Vos: *Singing in the dark*. Valiz, €39,50.